

Mijn contacten met Herman waren van uiteenlopende aard, maar altijd plezierig.

Ik kende Herman al langer, maar we kwamen echt nauw in contact toen ik midden jaren tachtig adviseur werd bij het CWI en samen met Herman de Werkgroep Grootschalig Rekenen runde. Herman had de dagelijkse leiding van de CWI-groep die verder uit Dik Winter, Walter Lioen en Margreet Nool. De ex-CDC man Joost Schlichting zat er een tijdje bij, verder was Kees Dekker zeer regelmatige gast, evenals Dirk Dekker en Walter Hoffmann. We kwamen eens in de twee of drie weken bijeen voor een gezellige bijeenkomst waarop de vaste deelnemers of uitgenodigde gasten over hun werk vertelden. Ook vertelden we over artikelen die we hadden gelezen. De bijeenkomsten werden door anderen vaak druk bezocht en regelmatig was het zaaltje op de tweede verdieping geheel gevuld.

Onder de bezielende leiding van Herman werd er in het academisch jaar 1985-1986 zelfs een maandelijks colloquium georganiseerd bij het CWI (Colloquium on Numerical Aspects of Vector and Parallel Processors) met een gemiddelde deelname van ongeveer 75 deelnemers. Het leidde tot een lijvig boekwerk: *Algorithms and Applications on Vector and Parallel Computers*, door North-Holland in 1987 gepubliceerd, met Herman te Riele, Dirk Dekker en Henk van der Vorst als editors.

Een ander spraakmakend hoogtepunt was de grote *ACM International Conference on Supercomputing* te Amsterdam, in juni 1990. Herman heeft daarbij als leider van de locale organisatie werkelijk bergen werk verzet. Ik denk met zeer veel plezier aan deze jaren van samenwerking met Herman terug. Hoewel Herman's werkelijke belangstelling bij de getaltheorie lag, was zijn inzet voor het grootschalig rekenen geweldig en ongeveinsd. We moesten ooit eens acte de presence geven op een werkbijeenkomst met zusterinstituten van het CWI in Pisa. De Nederlandse afvaardiging bestond uit Herman, Walter Hoffmann en ikzelf. Meteen na aankomst 's avonds, togen Walter en ik naar de scheve toren, maar kon Herman niet mee, omdat hij de bijeenkomst van de volgende dag nog eens grondig wilde voorbereiden. Ook de dagen daarna kon hij daar geen tijd voor vrijmaken. Over inzet gesproken.

De samenwerking kwam tot een einde toen mijn adviseurschap werd be-eindigd doordat ik toetrad tot het bestuur van het CWI, ergens midden jaren negentig.

Recent heb ik nog weer eens intensief met Herman mogen samenwerken bij de visitatie van academisch wiskundig Nederland, waarbij ik voorzitter van de commissie was. Toen mij werd voorgesteld om Herman tot secretaris aan te stellen, sprong ik een gat in de lucht. En inderdaad, mede door de inzet van Herman, zijn kritische geest en zijn onverwoestbaar goede humeur, werd de visitatie tot een plezierig gebeuren, voor zover je bij een visitatie daarvan mag spreken. Ik heb Herman's inzet als een zeer grote steun ervaren.

Herman: ik wens je een plezierig after-65 leven toe en ik hoop je nog vele malen in goede gezondheid te ontmoeten.